

taget. Der er her Tale om at tilføre Statskassen en ganske nødvendig Støtte til Genemførelse af Dyrtidsforanstaltningerne, Foranstaltninger, som kommer hele den store Del af Befolkningen til gode, og saa maa man gaa med dertil.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) mente, at der var en enkelt Fejl i Loven, nemlig med Hensyn til Kogesprit, og det ærede Medlem talte om, at en Dame maaske kunde finde paa at krølle sig med Kogesprit. Det faldt mig ind, at hun kunde gøre det, der var værre, hun kunde f. Eks. give sig til at drikke den. Der er for øvrigt allerede Folk, der er begyndt at drikke Kogesprit, thi der er Folk, der slet ikke kan lade være med at drikke Spiritus. Jeg har hørt Eksempler paa, at man blander Kogesprit med Sodavand og lidt Pebermynteolie — saa skal det være en ganske himmelsk Drik. Jeg synes, at dette er meget værre, end at den bruges til Krølning, og jeg vil henstille til Finansministeren at have sin Opmærksomhed henvendt paa at hindre et saadant Misbrug, som jo kun skader de paagældende Individuer.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og uforandret Vedtagelse.

Nordby: Jeg ønsker kort at udtale, at jeg er meget vel tilfreds med den foreslaaede Forhøjelse af Afgiften paa Drikkespiritus. Jeg ønsker nemlig, at Forbruget af denne Vare indskrænkes saa meget som muligt i det Samfund, jeg tilhører. Nydelsen af Spiritus er efter min Mening en Luksus, ja, jeg kan sige en skadelig Luksus, og jeg tror, at denne skadelige Nydelse, som det altsaa bliver, modvirkes ved, at Skatten bliver saa høj som muligt. Dette Standpunkt har jeg indtaget fra første Færd, og jeg er altsaa meget villig til at stemme for det foreliggende Lovforslag, særlig med Hensyn til Skatten paa Drikkespiritus. Jeg kunde for den Sags Skyld meget vel gaa med til, at den blev endnu stærkere forhøjet, og jeg kan ikke dele det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds' (Hey) Tvivl om, at Forbruget vil vedblive, thi saa længe der overhovedet findes Spiritus, er der ogsaa Folk nok — jeg kan sige desværre — til at købe den. I den sidste halve Snes Aar er Afgiften gaaet op fra 18 Øre pr. Pot til nu rigelig 10 Kr., og saa forekommer det mig, at man ikke har Lov til at sige, at man ikke kan gaa højere. Naar man kan gaa fra 18 Øre til 10 Kr. hvorfor skulde man saa ikke kunne gaa til 20 Kr.? Som sagt, jeg stemmer

villigt for denne Forhøjelse, ihvorvel jeg maa tilføje, at jeg jo hellere havde stemt for et Forbud mod Fabrikation af og Handel med Spiritus — et Lovforslag herom var mere i Samfundets Interesse. Jeg indser jo imidlertid meget vel, at et slikt Lovforslag først kan vedtages, naar der bliver et Flertal derfor i begge Rigsdagens Ting, og det tvivler jeg om, der er i Øjeblikket. Indtil videre maa jeg da være tilfreds med, at Spiritusen bliver saa dyr som muligt, thi saa vil der blive købt saa meget des mindre. Jeg haaber, at Loven maa faa en god Virkning. Den sidste Forhøjelse af Spiritusskatten har efter min Erfaring virket heldigt. Alvorligt talt, der er Folk af mit Bekendtskab, der har været forfaldne, for ikke at sige ligefremme Drankere, men som har afstaaet fra deres Last, vel sagtens fordi de ikke har kunnet faa deres Lyst tilfredsstillet paa Grund af, at der har været for lidt i „Monixen“, og dette betragter jeg absolut som et Held for dem og for Samfundet. Det er heldigt, at der bliver saa lidt som muligt af denne Vare, derfor anbefaler ogsaa jeg dette Lovforslag til Vedtagelse.

Finansministeren (Brandes): Jeg maa meget takke ærede Talere for den Tilslutning, de alle saa velvilligt har givet dette Lovforslag, og for det Løfte, som derigenem er givet om en hurtig Behandling af det. Denne hurtige Behandling er ikke saa meget blevet ønsket af Finansministeren som af Producenterne og de handlende, og jeg er glad ved, at det høje Ting vil tage Hensyn til dette Ønske. Min Tak maa ogsaa gælde den sidste ærede Taler, for saa vidt som han tilsagde Lovforslaget sin Støtte og agtede at stemme for det uforandret. Jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en midlertidig Lov, det drejer sig om, og at den meget høje Afgift, som her foreslaas — som dog ikke gaar op til 10 Kr., men kun til 7 Kr. 50 Øre —, jo ikke kan ventes at vedblive og heller ikke kunde ventes vedtaget hverken i dette eller det andet høje Ting, hvis ikke Forholdene var, som de nu er. Og naar det ærede Medlem ud fra dette Forslag gør sig Haab om, at man maaske vil komme til Forbud overfor Spirituosa, maa jeg derom sige, at dette kan dog ikke ligge i Finansministerens Tanke, for saa vidt som et Forbud vilde berøve Statskassen akkurat den Indtægt, der her er Tale om, at Staten skal have. Finansministeren maa se paa Sagen ikke ud fra moralske Betragtninger,